

Preu
de subscripció:
2'50 ptes. l'any
Un número:
10 cts.

EMPORIÓ

PERIÒDIC QUINZENAL

Redacció i
Administració:
**Ateneu
Montgrí**

Any III

TORROELLA DE MONTGRÍ 25 de Febrer de 1917

Núm. 52

ATENEU MONTGRÍ

- - VETLLADA FELIP PALMA

La Junta directiva de l'Ateneu complint amb un gros deure—deure pendent per a tots aquells que han treballat per la cultura i dignificació de la nostra vila—va donar una vetllada necrològica el diumenge dia 11, dedicada a la coneguda escriptora Palmira Ventós. (e. p. d.).

Torroella donant una prova d'amor i que sab recordar als seus fills predilectes, acudí al teatre Jon aon s'hi donava la vetllada donant a la mateixa el caràcter de la més gran solemnitat.

Els Montgrins obriren l'acte interpretant una sinfonia de música seriosa i finida aquesta, sola un religiós silenci, el membre de la Junta Josep Castells donà lectura a les següents notes dedicades a la malaguanyada escriptora.

«Senyores, senyors: Es indubtable que Torroella, oblidant que era l'agraïment floc de distinció i civilitat, se troba en deute envers molts homes que la feren objecte dels seus amors i dipositaris de la gloria llur.

Mes que per mala disposició per deixadesa, més per desorientació que per egoisme, no sapigué correspondre als que laboraren per la prosperitat i son bon nom. Dins l'actuació del Ateneu Montgrí debem fixar-nos en aquest buit de nostre haber colectiu, debem recullir l'obligació que se'n deriva, deviem honorar a qui honorà a la vila, demostrant que Torroella no llença al oblit el nom dels seus fills predilectes.

Demà haurem d'iniciar una tasca retrospectiva en aquest sentit; avui ens cal honorar a la que per nostra malaventura jau en les ombres de la mort; i fou un jorn enamorada ferventa de Torroella Na Palmira Ventós.

L'homenatge tindrà un doble caràcter; se dirigirà a la dona de cor i alhora a la distingida literata que abscondí les seves obres sota el pseudònim de Felip Palma.

Si no pot donar-se preeminència a cap de les dues condicions, ambdues al completar-se avaloraran l'objecte d'aquesta vetllada.

Mes que nostres paraules parlarien, si la discreció no sellés nostres llavis, els cassos pràctics que

podriem relatar i que posen en evidència com nostra difunta compatriota sapigué exercir la caritat més enlairada, com acudir personalment a prodigar no sols els socors materials sinó aquell opoiament directe, intens, que sols saben prodigar els grans misericordiosos.

Per altra part, era indispensable el tracte directe per a comprendre tot el calor d'aquella ànima privilegiada, l'afecte íntim, pregón, dominant, que sentia per a les nostres coses, l'entusiasme indescriptible amb que fitava nostre resorgiment cultural, la vehemència amb que planejava projectes que 'ns atanyien, el sedant que son esperit inquiet i lluitador trobava al redós del nostre Montgrí i en l'ambient de nostra actuació vilatana tant amarada de caràcter.

No es aquest el lloc oportú per a extendres en detalls sobre sa producció literaria. Ses obres son sobradament conegudes. Algunes d'elles «Asprors de la vida» i «La caiguda» foren publicades per la popular biblioteca de «L'Avenç»; les mellors revistes catalanes s'honoraren moltes vegades amb la seva col·laboració. Totes elles demostren que ja havia arribat a un envejable domini de la ploma, quan una greu malaltia vingué a deturar la seva ascensió.

En quant a ses obres dramàtiques Felip Palma logrà lo que no havia lograt cap dona catalana: el seu drama «Isolats» que s'aguantà llarg temps en els cartells fou consagrat per les xardoroses aclamacions de l'il·lustrat públic barceloní.

Hem cregut que de cap manera podíem lograr millor nostre objecte com representant ses obres teatrals. A nostra intent os hi associeu vosaltres i os agraïm de tot cor que hagueu volgut cooperar a una obra de justícia i de dignificació torroellenca.

Signi aquest acte manifestació de condol per a sa distingida família, tribut de respecte, oració funebre i ferm cop de cisell que fassi perdurar sobre sa tomba i en la memoria de tots el nom de la que fou filla digníssima i amorosa de nostra mare Torroella».

Llargs aplaudiments demostraren l'interès amb que's seguí la lectura, aplaudiments que al perllongar-se reforçaven el contingut d'aquestes notes tant justes.

Seguidament la Secció Dramàtica amb la col·laboració de les actrius germanes Boix i Pilar Boí, representà el quadro de costums «L'enrenou del po-

ble» tot ell amarat d'un sabor purament torroellenc.

I per últim es posà en escena «Isolats» l'obra capdal de la homenatjada, obra aplaudida per diferents públics i elogiada per bona part de la premsa regional.

L'assumpte d'aquest drama que com acabem de dir ja es prou discutit i elogiado, es solit, lo que s'en diu ben trobat. La força dramàtica, els trucs amb escena, el valor i la tècnica teatral s'hi noten amb abundancia. El diàleg es sóbri, castiç, franc i espontani eixit tot de l'ànima popular.

Com diuen molt be les presents notes, amb aquesta sola producció l'autor s'havia obert un camí pla, recte i seguríssim per a obtenir amb altres produccions, un d'aquets éxits que per la seva transcendència es fan inesborrables i figuren en les pàgines de gloria de l'història teatral.

La mort que's sempre una traïdora no va volguer que dongués tot el fruit que prometia i que sens dubte ens hauria ofert generosament.

I ara passem a parlar encare que molt superficialment del treball de les actrius i dels nostres aficionats.

El paper de Siseta, la dona de cor amorosa sempre i resignada, que sab sacrificar-se i que te l'ànima en pena pels desenganys de la vida, va trobar la millor intèrpreta en la Srta. Bo', la simpàtica actriu que cada dia més s'ens mostra artista i que amb estudi podria arribar a conquerir-se un nom i treuren profit i lo mateix podríem dir de la senyoreta Boix (R.) que també donà a la Cristina el caràcter de fredor, d'energia i d'egoisme que's mereixia. La Sra. Boix (C.) molt discreta en el paper de Laia.

En Vert i en Castells estigueren justíssims, sobretot en els finals del segon i tercer acte que junt amb els demés van mereixer un aplauso delirant.

No en va havíem posat esperances per lo molt que prometia amb el jove Pere Vert. Aquesta vegada ha evidenciat interpretant el Manxaire que será un notable aficionat.

En Viñas fent el senyor Mestre estigué fidel com sempre en son comés. I completaren el conjunt en Capellà i Plaia, prou coneguts en lo molt que valen, i en Rosell, Ferrer, Pagés i Sullastres.

Al final una llarga ovació premiant la labor de tots obligaren aixecar la cortina per acallar-la.

L'Ateneu pot apuntar-se aquest nou éxit, ja que aquesta vetllada ha merescut el beneplàcit de tothom.

Consti també la meua coral adhesió a n'aquest acte acompanyada d'una fervent felicitació per a cada hu.

PALET.

SINDICAT AGRÍCOL

Aquesta entitat celebrà sa anyal Reunió General de socis, diumenge dia 28 del prop-passat en els locals de l'Escola Pública de nois, amb nombrosa concurrencia d'associats.

Després de llegida la Memoria Reglamentaria corresponent a l'exercici de 1916, del Secretari don Joan Puigpey, el digne Tresorer D. Manel Murtra procedí a donar compte amb tota cura i detalladament de la marxa econòmica del Sindicat i de la Caixa Rural durant el passat any i quina situació actual malgrat les afroses circumstàncies presents es ben satisfactoria com se desprén dels següents Inventaris:

INVENTARI DEL SINDICAT

ACTIU

Mobiliari i Maquinaria	209	Ptes.
Mercaderies existents	1551'75	»
Quotes dels socis	510	»
Total Pessetes.	<u>2270'75</u>	

PASSIU

Transferencia a Caixa Rural . . .	2193'41	Ptes.
Saldo a favor	77'34	»
Total Pessetes.	<u>2270'75</u>	

INVENTARI CAIXA RURAL

ACTIU

Prestams en cartera	8540'95	Ptes.
Interessos dels mateixos	223'70	»
Transferències a Sindicat.	2193'41	»
Efectiu en Caixa.	811'65	»
Total Pessetes.	<u>11769'71</u>	

PASSIU

Llibretes impositcions	11443'16	Ptes.
Interessos devengats	326'55	»
Total Pessetes.	<u>11769'71</u>	

Entrades Sindicat	14657'99	Ptes.
Sortides id.	13007'30	»
Sobrant.	<u>1650'69</u>	Ptes.

Entrades Caixa Rural	18529'86	Ptes.
Sortides » »	17718'21	»
Sobrant.	<u>811'65</u>	Ptes.

El Conciliari de l'Entitat Mossen Martí Quintana prevere, pronuncià belles paraules d'exhortació als socis; paraules francament optimistes plenes de cla-

rors i bons auguris per a la major perfecció possible de l'obra sindical en aquesta comarca, que impressionaren excelentment l'ànim dels associats.

Durant l'acte s'evidencià l'entusiasme dels reunits parlant-se amicalment de la realització de moltes i belles esperances que germinen ja de temps en la voluntat de tots. Una d'aquestes esperances que sembla serà posada prompte en vies de fet es el segur de bestiar, necessitat que's deixa sentir intensament entre'ls nostres terrassans. Segons s'ens comunica, avui diumenge, la Junta Directiva del Sindicat se reunirà per redactar el Reglament de l'esmentat segur. Per a tractar d'aquest important assumpte se celebrarà prompte una reunió pública, quina data ja s'anunciarà oportunament.

Es molt lloable aquesta intensificació de treball del Sindicat Agrícola de Torroella i sa comarca.

■ ■ ■ ■ ■

• ECOS •

*D*IJOUS llarder, dijous gras, proemi del Carnaval es una diada, en que la gent pressentint els dies d'abstinència es treu una arruga del ventre. Es últim dijous de la temporada i junt amb els dies de Carnestoltes, ha de aprofitar-se, car se pressenteix l'escudella de bledes i els plats guisats amb oli, que fan rotija al canyó.

Perque la Quaresma es aixó: abstinència pel cos i reculliment per a l'esperit.

Per aixó les diades de Carnaval semblen posades al peu d'aquestes set setmanes, com a despido del bon temps que deixem, per a entrar en els dies en que l'Església ens recorda alló de «Pulvis eris».....

*F*A alguns anys que, artísticament parlant, el Carnaval de Torroella està en decadència.

S'han acabat els bons temps en que, aquesta festa pagana, donava motius per a celebrar artístiques cavalcades i exhibir bells trajos de disfràç.

Ara dos carros guarnits amb més poc gust que art ja fan cavalcada i en quant a les disfresses, quatre mascarons son els que composen les comparses.

Inclús, aquest any s'ha fet el tradicional ball de les deu sense ni una màscara.

¿Estarà destinada a morir aqueixa festa?

■ ■ ■ ■ ■

DEL MOMENT

EL NOSTRE PÚBLIC EN EL TEATRE - -

Repetidament hem tingut ocasions de pàl·nyes de que'l públic torroellenc —la massa— que's mostra tant ben documentat en qüestions de balls nous i altres diversions banals, observi una tant grossa irreverència en el Teatre. Es de planyer que'ls mereixi més serietat un *tango* o un *strop* que una obra dramàtica. També es de planyer, encara que es força curiós, aquesta manca d'oportunitat en exterioritzar les seves impressions davant d'un obra. En el riure, en el plorar i adhuc en l'aplaudir, se'ls hi nota a tots en general i a cada hu en particular una gran desorientació.

L'evidència d'aquestes afirmacions l'hem vinguda observant en moltes vetllades teatrals.

Hi ha persona que al final d'una relació llarga que l'actor reciti amb mitjana energia, aplaudiria de bona gana si trobés imitadors. N'hi han d'un temperament tant impresionable que amb la més bona fé, en qualsevol escena una mica *forta*, vingui o no vingui a tom, es posen a plorar desoladament. I n'hi han —i son aquests els mes— que'n el moment àlgid de l'obra, l'escena de més intensitat dramàtica els excita l'hilaritat —anèu a saber per quin insòlid motiu— i esclafeixen a riure a brols amb la més gran de les irreverències.

L'ànima popular de la nostra gent s'ens mostra tota transparenta en el Teatre.

Si el nom d'un dels personatges coincideix amb el d'una persona de la vila —cosa naturalment que sovinteja— quina casa hagi sofert alguna vicissitud, el públic s'imagina que la *comedia* —pel nostre públic tot es comedia— no es sinó representació fidel i expressa de la vicissitud aquella, i resulta deliciós observar com interpreten les escenes enmotllant-les en els detalls que la seva imaginació els imposa.

N'hi ha prou amb que en un obra hi surti un basté anomenat Anton i que'n la vila existeixi un Antón basté, per que a l'endemà el malhaurat es vegi objecte de la curiositat i de les bromes de la gent que ha anat a *comedia*.

De vegades, per exemple, saben en un sainet un xisto de bona mena o una situació en extrem graciosa i pensen: ara 'l públic riurà, i queden desconcertats al veure que ni'l xisto ni la gràcia han merescut ni una rialleta de misericòrdia. En canvi una sola paraula que'ls xoqui, un accionat qualsevol, desferma una tramontanada de rialles.

El Teatre com a fruïció artística es una cosa desconeguda a Torroella. La generalitat del nostre públic que pren el Cine com un sagrari; que admira la irrealitat de les pel·lícules amb atenció extremada cuidant de parlar baixet per no torbar el rel·ligiós

silenci de la sala; que s'enterneix sentimentalment, que s'alegra infantilment; que protesta airat si algú sacríleg gosa parlar en veu alta o fa quiscún soroll involuntari, pren el Teatre com a diversió secundària, de broma ont està permesa la gatzara i l'exteriorització follosa de les manifestacions que a un se li ocorreixin per mes inconvenients que siguin. S'enraona a crits, es mou xibarrí i es riu amb estrépit a l'aparició de cada nou personatge que va sortint a escena, celebrant la seva caracterització.

Amb una predisposició aixís, res del Teatre pod arribar-los-hi a l'ànima. I son tant mes de planyer totes aquestes coses, per quan elles destorben grandament als compenetrats, als correctes, que son en número considerable.

Nosaltres però, sempre optimistes, sempre esperançadors, confiem augmentar progressivament aquest número i fer que'n materia de diversions, la correcció, el bon gust i un bon criteri, imperin en el cor de la massa, substituint a l'irreverenta desorientació de que avui està posseïda.

KIK

■ ■ ■ ■

Visió nocturna

(A vos gentil marinera
dedico mon pobre cant...)

I

*En la platja silenciosa
tot reposa;
fins la mar
sembla talment que no gosa
xiuxejar.*

*Es de nit i l'estelada
s'es mostrada
resplendent;
i devalla la rosada
lentament.*

*Oh, que dolça n' es la vida!
Tot convida
a gaudir de les delícies del repós.
Del zénit la gran bellesa,
del blau líquid la puresa
tot se mostra, com dormint-se magestuós.*

*I el poeta pensa, pensa
sens temensa
de que res pugui trobar-li tal afany.
I la nit va fent sa via;
ell s'adorm... després somnia...
Oh, quin somni d'ell fa presa, tan estrany!*

II

*Veu el mar, que en tanta calma fa poc rato con-
(templava
com aixeca ses onades furient;
i mil líquides muntanyes bramulant amb furia
(brava
que fan via procel·loses dominades per el vent.
Que embesteixen foragides en la platja i en les
(roques
pretenent a tota costa obrir-se pas;
que s'entornen vergonyoses al convence's de
(les poques
energies que disposen per no obtindre un fra-
(càs.*

*Veu el cel, on fa poc rato titil·laven les estrelles.
tot cobert d'un mantell negre, paorós;
i allà, al lluny, lluint, tal volta per suplir la cla-
(ror d'elles,
cent llampecs que zitzaguegen per damunt del
(blau colós.*

*¡Quina lluita tan horrenda! Talment sembla que
(la terra
sigui presa de les furies del Avern.
Mar i cel no es pas possible que sostinguin ei-
(xa guerra.
Serán d'ella factors únics elements del propi
(Infern*

*Més, de sobte veu el poeta
que la calma torna arreu,
que la mar resta quieta
i tot es gai entorn seu.*

*Torna a veurer l'estelada
també bella i resplendent:
reb el bés de la rosada
que devalla lentament.*

*I en la beatitut serena
d'eixa tan extranya nit,
sent el cant d'una sirena
tot perdent se en l'infinit...*

*"Jove pescador
la teva llar deixa.
¡Vina per favor!
¡Plany-te de ma queixa!*

*En un bell palau
trobarás dolç viurer.
No serás esclau.
sino del tot lliure.*

*Que en el fons del mar
siguis rei, desitjo;
on puguis regnar
segons pur capritxo.*

A ton pas triomfal
tot clamarà festa;
mil brots de coral
blincaran la testa.

Les perles, brillant
de faisó que assombra,
sols desitjarán
servir-te d'alfombra.

Si besos no tens
de gentil donzella,
mos llavis ardents
supliran als d' ella.

Serás tú senyor
de poder sens mida.
Jove pescador
la sirena et crida.

Dona-li el consol
que frisosà espera.
La sirena vol
ser ta presonera.

Jove pescador,
jo't demano amor...

I la sirena calla un moment.
Pro quan encare per l'aire es sent
el ressó subtil d'aquella queixa,
va vers la platja brau jovincel
que, sense mostres de cap rezel,
un vell i rústec casalo deixa.

Vara una barca blanca com neu
mentre sos llavis diuen jadeu!
a les persones per ell volgudes.
De la sirena la veu ha oit:
per aixó rema tan decidit
buscant delícies inconegudes.

Com la gavina que amb suau volar
passa lleugera lliscant el mar
i es balanceja magestuosa,
la frágil barca va fent camí;
segueix la ruta de ignot destí
que va signant-li má poderosa.

Desde la platja cap remor s'ou.
Prompte la vista no alcança prou,
i en la boirina de en llunyanyança
se perd la barca i el pescador,
aquell que en busca d'un dolç amor
deu remá encare plé d'esperança.

Llavors per l'aire repercuteix
una rialla que esfereeix
ja que demostra molt viu sarcasme.
Es la sirena que ha fet senyal,
i prest renaixen del temporal
totes les iles, tot l'entusiasme.
En el cel brillen tètriques llampecs
i aprop retronquen els espetecs

dels trons feréstecs plens de coratge.
L'aigua blavosa, joguet del vent,
forma muntanyes que's van desfent
en blanca escuma damunt la platja...

I entre les ones cavalca incert
un bulto exánim, un cos inert
portat per l'aigua tal volta amb pena;
es el cadavre del pescador
que ardit sortia buscant amor
airet pel cántic de la sirena.

III

Desperta el poeta
tot apesarat
la mar está quieta
i el cel serenat.

Al lluny ja s'ovira
claror d'un nou jorn.
I amb calma respira
quan veu que al entorn

ben clá es manifesta
repós i quietut.
Aquella tempesta
sols somni ha sigut.

Mes ja! prompte marca
son rostre l'espant
veient blanca barca
que, coquelejant,
parteix l'aigua quieta
fent-la murmurá,
i va com sageta
vers on ell está.

Donzella formosa
tripula la nau.
¡Aquell vestit rosa
que be que li escau!

Inmensa alegria
reflexen sos ulls,
mentres de poesia
se troben curulls.

Dú la cabellera
penjant lliurement;
l'aura joganera
li besa suaument.

El poeta s'apena
restant entristit.
¿No es pas la sirena
que en somnis ha vist?

Del lloc se separa
tot pres de terror.
¡Potser veu encare
l'ardit pescador...

P. CARRERAS SERVIA

SECCIÓ AGRÍCOLA

ELS BLATS TREMESINS

- - - - DEL CANADÀ

De les notes presentades a l'«Academia d'Agricultura de França» per varis membres de dita societat, se ve en coneixement de l'importància que ofereixen els blats del Canadà per la sembra de primavera.

En dit país son nombroses les classes d'aquets blats que 's cultivan.

El blat de tardor, allà té poca acceptació, mentres que 'ls tremesins, ocupan la major part dels terrenys.

En l'ample territori de la «Dominión» existeixen unes vint Granjes i Estacions experimentals i en elles els beneficis amb els blats assaijats en terres deixades en buret durant l'istiu; segons detall que tenim a la vista oscil·lan entre 13'30 i 27'95 quintás mètriques per hectària.

La preparació de la terra per sembrar a la primavera, es fa amb llaurades fetes en el mes de Juny, a fondaries que varien sis i tres pulgades. Les sèmres es fan cap a últims d'Abril empleiant uns 146 litres per hectària; a mitjans del Maig ja el blat era nat; a primers de Juliol ja era espigat; cap el 12 d'Agost era ja ben assegonat, segant-se totseguit i dintre alguns dies es bat.

Les produccions, en relació amb la profunditat dels llaurons son les següents: profunditat, 7'62 cm., grà, 41'61 quintás, palla, 56'62.

Profunditat, 20 cm.; grà, 42 quintás; palla, 77'56.

Les demés experiències fetes per les Granjes experimentals ja dites, donen iguals resultats.

El pes de l'hectòlitre dels diferents tremesins assaijats variaba entre 78'5 i 79'7 kilos. En altres assaigs comparatius sobre la duració mitja de la vegetació d'aquets blats s'obtingué a comptar des de l dia de la sembra, de 94 a 101 dies per algunes varietats i de 123 a 129 amb altres.

Beneficis mitjos els compresos entre 17 i 18 quintás mètriques per hectària.

Té un interès de molta importància sapiguer que la majoria de les varietats canadienses de tremesins, els fa especialment propis per les sèmres de primavera i que les condicions del clima i del cultiu té molta relació amb les moltes regions meridionals d'Europa.

Sobre aquest particular, una autoritat, el director de l'Estació d'assaigs semens Lausanne, que coneix molt les aptituds dels tremesins del Canadà, per haber-los estudiat i assaijat, aixís com el director adjunt de l'Estació de Zurich, diuen que sèmres amb tremesins a França, ha de tenir més bons resultats que a Suïça mateix, per que ni l'humitat ni el rigor del clima son tant excessius com en aquest últim país, lo que 'ls mou a recomanar la sembra d'un modo especial en els camps francesos, en els quals si produeixen molt bé.

Lo primerenc d'aquets blats, diuen dits experi-

mentadors, permet sembrar molt més tart que cap més altre varietat europea.

En els terrenys suïços de bona qualitat, s'han recullit de 25 a 30 quintás de grà per hectària, amb 40 o 50 de palla.

En els assaigs fets a l'Estació de Zurich, els tremesins del Canadà van batent el record en quant a primerencs sobre totes les varietats.

Resumint les consideracions relatives als tremesins del Canadà pot concretar-se al dir, que son especialment senyalades per ésser sembrats a la primavera, donada l'extremada precocitat; ésser molt productius i donar farina de qualitat magnífica per la producció de pa.

De la nota repartida a França per instruir als terrassans sobre el cultiu d'aquets tremesins americans, donem algunes advertències que considerem convenient que coneixin els nostres llegidors.

Segons les regions, els tremesins del Canadà, necessiten per arribar a ésser assegonats, de 90 a 115 dies, lo qual confirma que la seva precocitat es molt superior a la dels blats indígenes, permetent fer la sembra 8 o 15 dies que tots els altres blats de Març coneguts.

El grà d'aquets blats es més o menys transparent, sà i de germinació excel·lent. Son tamany es reduït i petit. Convé invertir una quantitat de llevor igual a la mateixa de les sèmres dels altres blats de primavera que, com es sabut, requereixen major quantitat d'ella que per a les sèmres de tardor.

Els bons resultats obtinguts el passat istiu en la majoria de les regions franceses, han vingut a confirmar les esperances, que 's fundaren en aquets blats, que han adoptat els països d'Europa, després d'haver sigut comparat, en el gran cultiu, ses qualitats.

Encare que, com hem fet observar, surten nombroses raçes en la família dels blats tremesins, be siguent distingida una selecció amb el nom de «Iroqués». D'aquesta varietat hem pogut adquirir una important partida per mediació de la revista agrícola de Barcelona *El Cultivador Moderno*, i son molts els terrassans que 's disposen comprovar en els seus camps les excel·lències que sobre aquesta varietat, venen pregonant distingits agrònoms de molts països europeus.

Mai com en les actuals circumstancies, podria ser més propicia la ocasió per a utilitzar els recursos d'aquets blats que, assegurant la producció dels cereals espanyols, dotan a l'agricultor d'un nou i poderós element de prosperitat.

R. DE MAS SOLANES.

SE VEN

mobiliari i objectes propis de café, com son taules, cadires, cristall, etc. També está en venda un magnífic gramofón.

Donará raó N.º EDUARD VIÑAS.

NOTICIES

SORTEIG DELS MOÇOS

- - - D' ENGUANY

Núm.	1	Josep Caritg Batlle.
»	2	Josep Serra Coll.
»	3	Josep Margall Puig.
»	4	Francesc Fuster Candal.
»	5	Pere Gou Simon.
»	6	Pere García Carles.
»	7	Salvi Florenci Constantí.
»	8	Narcís Masó Capdeferro.
»	9	Josep Camps Carbó.
»	10	Ricard Johera Jofre.
»	11	Josep Masjoan Parals.
»	12	Francesc Salis Coll.
»	13	Ramón Estrany Cahína.
»	14	Martí Búsquets Coll.
»	15	Isidre Ros Esquerrá.
»	16	Agustí Huguet Carreras.
»	17	Frederic Dalmau Puig.
»	18	Narcís Serrats Figueras.
»	19	Jaume Bruguera Barrera.
»	20	Ramón Pasarius Carbó.
»	21	Joan Mareñá Climent.
»	22	Josep Sens Pericay.
»	23	Ramón Pibernat Massot.
»	24	Josep Aleñá Barnes.
»	25	Pere Ullastres Devant.
»	26	Josep Ferrer Pons.
»	27	Joan Pagés Bassach.
»	28	Jaume Perich Parals.
»	29	Josep Prats Pujades.
»	30	Narcís Aleñá Viladevall.
»	31	Joan Costa Cendra.
»	32	Antón Pou Murtra.
»	33	Joan Cornell Colom.
»	34	Félix Pibernus Massaguer
»	35	Gabriel Quintana Alabau.
»	36	Vicens Fou Cristófol.
»	37	Ramón Vallis Curto.
»	38	Josep Serra Ferrer.
»	39	Francesc Batlle Colom.

Canvi de Junta.—La Junta Directiva de la Lliga Republicana, per al corrent any, ha quedat constituïda en la següent forma:

President, Josep Bou; vicepresident, Miquel Payet; secretari, Genís Hereu; tresorer, Sebastià Serra; vocals, Joan Costa i Joan Font.

Concerts a la Lliga.—Durant els diumenges de Quaresma els «Montgrins» donaran concerts en el local de la Lliga Republicana.

Les ombres de primavera i el Govern Itallà.—Per a afavorir en lo possible les sembres de blats de primavera, nomenats tremesins, el Ministre d'Agricultura d'Itàlia acaba de publicar un decret encarregant a les Cátedres ambulants de agricultura i demés institucions agraries, que contribueixin amb tots els medis que'ls hi sigui possible per a que en tot aquell regne hi extenguin les sembres del mentat blat de primavera, recomenant a la vegada que prefereixin les classes del Canadà i d'elles la coneguda amb el nom de «Irogués».

Es concedeixen premis en metàl·lic a n'els agricultors que amb els citats blats posin en cultiu els terrenys que no haguessin sigut sembrats a l'hivern i ho siguin amb blats de primavera, disposant que per a sol·licitar aquells premis presentin a les autoritats locals les corresponents sol·licituts, en les quals es farà constar les superfícies sembrades amb blats de primavera, el nom de la finca i situació per a que les comprovacions puguin ésser fetes immediatament.

El Ministre d'Hisenda farà efectius els pagaments.

Comiat.—Nombrada per a l'escola de noies de Palafrugell, la mestressa d'aquesta vila D.ª Carolina Vilabella ha pres comiat de nosaltres.

La seva gestió a Torroella ha sigut brillantíssima augmentant notablement la matrícula, malgrat les péssimes condicions del local-escola; coneixedora de les modernes corrents pedagògiques obtingué bells fruits en el seu comés i meresqué l'aplaudiment dels seus superiors. Considerem la seva marxa una lamentable pèrdua per la cultura torroellenca i desitjem a la Sra. Vilabella tota mena de prosperitats en son nou càrrec.

Embarrancament d'un vaixell.—Per notícies particulars han arribat a nosaltres els detalls de l'embarrancament de la Polacra-Goleta «Comcepción Mateos» en la platja de'l Remolar, prop la desembocadura del Llobregat.

Dit vaixell pertany a D. Salvador Parés, de Barcelona, cunyat de nostre consoci En Narcís Matarrodona.

Segons se veu resultà molt apurada la situació de dit barco, com ho fou també la de la tripulació.

Gracies a la intervenció de varis carrabiners que despreciant sa propia vida acudiren al lloc esmentat, per a prestar els auxilis necessaris, no hi hagueren desgracies personals, siguent de notar que el patró estigué en perill de perdre la vida.

Celebrarem que aixis com s'han evitat les desgracies personals, fossin ben petites les pèrdues materials per lograr-se desembarrancar fàcilment aquella embarcació.

Un negat.—Les aigües de l'última riuada feren sobresortir el cadàvre d'un home, prop del mas Roig, resultant ésser el del jove Miquel Puig, de Verges, quin caigué al riu recollint socs el dia 2 de Desembre prop-passat, en quin dia també el riu havia vingut gros.

Temporal.—Amb motiu d'aquestes últimes tempestats el mar va inundar tota la platja i part dels carrers de l'Estartit.

Una casa situada a la plassa va quedar oberta i en perill de caure a causa de les fortes onades que hi anaven a estrellar-s'hi.

La carretera de Sant Jordi.—A conseqüència de les últimes plujes va ensorrar-se un troç d'un terraplé prop d'Ullá de la carretera de Sant Jordi.

Mercés al bon zel del sobrestant D. Enric Rodríguez, el trànsit de carruatges no va veure's interromput.

El Carnaval.—En general el Carnaval d'enguany ha transcorregut bastant desanimat. El primer i segon dia apenes notàrem que'ns trobessin en plena festa del vell carnestoltes; empró l'últim dia l'entusiasme i l'alegria va créixer considerablement. Els balls plens de mascarons bullien de broma i de gatzara i es que pòtser com que'ls vins son flacs i dolents no fan l'efecte fins a les hores d'ésser a dintre.

I amb aixó no volem pas dir que tothom es mogué pels efectes de la beguda.

Inondacions.—Amb motiu d'aquestes darres plujes els rius Ter i Daró tingueren una gran avinguda rompent la resclosa de Colomés.

Caiguda.—Donya Leocadia Sallés ensopegá al pis de sa casa, portant a les mans una fruitera de vidre, rompent-s'hi aquesta i clavánsen alguns troços a la cara, produint-se algunes ferides.

Vetllada.—La Secció Dramática del Ateneu prepara una interessant vetllada per a el dia de S. Josep.

També hi pendrà part l'Orfeo i l'orquestra Els Montgrins.

Apat.—L'amic i consoci Gabriel Quintana va obsequiar als seus amics amb un esplendit sopar al Hotel Espanya, per a celebrar la sort d'haver obtingut número alt en el sorteig de quintes de enguany.

Rebi la nostra coral enhorabona.

De l'homenatge a en Jofre.—En la Lliga Republicana d'aquesta vila se troben les llistes on poden inscriure's els que vulguin adherir-se al homenatge al general Joffre.

Memoria.—Hem rebut una interessant memoria manada a editar per l'Ajuntament d'Ullá, donant compte de la gestió administrativa de dita

corporació durant l'any 1916. En ell se posá de manifest una brillant actuació veritablement envejable.

Felicitem als concellers d'Ullá i al seu secretari senyor Josep Cebriá, benivolgut consoci nostre.

Estrena d'una pel·lícula.—Al «Saló Catalunya» de Barcelona, s'ha estrenat la pel·lícula «Secret del mar» quin argument es de nostre amic el jove publicista En J. Massó Ventós.

En ella hi figuren notables vistes de Torroella, Estartit i altres llocs de nostra costa. Molta part de l'argument fou impresionat a Torroella el prop-passat setembre. Es molt probable que aquesta quaresma la veurem a nostra vila.

Gomlat.—Aquesta setmana ha marxat a Perejada, nostre amic, en Pere Lleonsí.

Feia divuit anys que formaba part de l'orquestra «Els Montgrins».

Li desitjem feliç estada entre sa família.

Caiguda.—Una dona anomenada Agna Roqué, caigué al safreig públic fracturant-se dos costelles i un bras.

Joaquim de Camps Arboix

ADVOCAT

CARRER DE LES BERNARDES, 2, 2on. — GIRONA

MERCAT DE TORROELLA

CELEBRT EL DIA 19 FEBRER DE 1917

Blat	de 26 a 27 ptes. quartera
Civada.	de 11'00 a 12'00 « «
Ordi	de 14 a 15 « «
Faves	de 19'00 a 20'00 « «
Esparcet	de 18'00 a 19'00 « «
Favó	de 17'00 a 18'00 « «
Besses.	de 19'00 a 20'00 « «
Mongetes	de 34 a 35 « «
Mill	de 28'00 a 30'00 « «
Blat de moro	de 19'00 a 21'00 « «
Bestiar porquí	de 16'00 a 22'00 un
Oli	de 18' a 19' « el mallat
Ous	de 1'65 a 1'70 « dotzena
Gallines	de 9'00 a 10'00 « parell
Pollastres	de 4'00 a 7'00 « «
Anecs	de 6'00 a 7'00 « «
Cunills.	de 3'00 a 5'00 « «
Oques	de 5'00 a 7'00 « una
Patates	de 5'50 a 6'00 « quintá
Aufals.	de 5'50 a 6'00 « «
Carbó vegetal	de 15'00 a 17'00 « càrrega
Tocinos grassos	de 17'50 a 18'50 « arroba
Estelles	de 00'80 a 00'85 « quintá

EQUIVALENCIES: La quartera equival a 80 litres; la càrrega (pes) a 120 kilos; el quintá, a 40 kilos; l'arroba a 10 kilos; el mallat d'oli, a 11'200 kilos o 12'40 litres. El mallat de ví, 15'48 litres.

Imp. de P. Ribas. — Palafrugell. — Teléfon 362
Representant a Torroella: D. Eduard Vinyas, Carrer de Sant Agustí